

III

21.577

Pr. I. POPESCU-CILIENI
PROFESOR

BISERICA SF. DUMITRY
CATEDRALĂ MITROPOLITANĂ
DIN CRAIOVA

CRAIOVA
TIPOGRAFIA SFINTEI MITROPOLII A OLTENIEI
1941

Pr. I. POPESCU-CILIENI

*Cu tratie pretruirea si dragostea,
lui Sandu' Bagan'heorgher
I. Popescu - Cilieni*

BISERICA SF. DIMITRY
CATEDRALA MITROPOLITANA
DIN CRAIOVA

CRAIOVA
TIPOGRAFIA SFINTEI MITROPOLII A OLTENIEI
1941

Biserica Sf. Dumitru Catedrala Mitropolitană din Craiova

Așezarea bisericii Sf. Dumitru

Istoria bisericii Sf. Dumitru, acum Catedrală Mitropolitană a Olteniei, este strâns legată de istoria Craiovei.

Așezarea bisericii Izvoritorului de Mir nu este întâmplătoare, după cum nu este întâmplătoare așezarea celor mai multe lăcașuri de închinare din Țara noastră.

Țara Românească n'a avut cetăți, cu mici excepții; dar a avut locuri întărite. Acestea erau mănăstirile așezate în preajma marilor drumuri, de unde ar fi venit primejdia. De aceea adeseori mănăstirile erau înconjugate cu ziduri ca niște fortărețe și înzestrate cu turnuri de pază. Ele erau ca niște avant-posturi, care făceau parte dintr'un sistem de apărare a așezărilor omenesti din preajma lor. Așa era mănăstirea Cetățuia de lângă Râmnicul-Vâlci, al cărui nume este destul de grăitor asupra rostului pe care ea îl avea în apărarea vechiului târg al Râmnicului. Așezarea pe dealul ce domină valea Oltului și drumul ce vine din spre munte era cât se poate de potrivită pentru asemenea lucru.

Tot așa și mănăstirea Brâncoveni din jud. Romanați, așezată lângă o mare arteră de circulație.

Același rost îl avea și mănăstirea Cetățuia de lângă Iași, iar brâul de mănăstiri din jurul Bucureștilor (Căldărușani, Țigănești, Cernica, Pasărea, Snagov) este ca o linie de turnuri de pază.

Biserica Domnească din Curtea de Argeș are de asemenea o poziție strategică. Ea este așezată la locul unde se întâlnesc și se întretaie aproape toate străzile orașului, pe o ridicătură ce domină valea Argeșului.

De asemenea și Biserica Domnească din Craiova a avut rolul ei determinat în vechea apărare a Craiovei, iar Sf. Dumitru era nu numai protector spiritual al Craiovei, ci în acest înțeles era și apărătorul orașului. Mândra ctitorie cu hramul Ostașului-Mucenic avea și un rol militar în apărarea străvechei așezări a Craiovei.

Craiova este așezată la întretăierea drumurilor care vin dela munte și din spre Dunăre. Iar la capătul acestor drumuri, pe dealul ce domină lunca Jiului, străjuia biserica Sf. Dumitru, de lângă zidurile căreia se putea vedea—și se poate vedea—toată valea către Sud și Sud-Vest de oraș. Pe dealul bisericii Izvoritorului de Mir, lângă cuibul de vulturi al banilor olteni, era un loc însemnat pentru păzirea orașului.

De altfel acest deal are o importanță deosebită pentru trecutul foarte îndepărtat al Craiovei. Aci, în vecinătatea izvoarelor cu apă bună de băut, s'a înfiripat în timpuri imemorabile o așezare omeștească foarte veche, preistorică. Drumurile care se întretăiau aci i-au dat o oarecare însemnătate și au ajutat-o să ia o dezvoltare deosebită.

Iată pentru ce și biserica durată pe acest deal a avut rol de seamă în istoria Craiovei. Poate tocmai pentru aceasta, biserica Sf. Dumitru s'a bucurat de o aleasă prețuire din partea voievozilor și a boierilor evlavioși.

De aceea spuneam că trecutul Craiovei se îmbină cu istoricul acestei biserici, care la o vreme avea în proprietatea sa toată moșia orașului banilor olteni. Lângă ea era reședința bănească, mai târziu reședința caimacamilor olteni, chesariceasca administrație din vremea stăpânirii austriace, casele domnești, divanul Craiovei etc.

Iată o enumerare din care rezultă rostul deosebit pe care îl avea locul de așezare al bisericii Sf. Dumitru în trecutul Craiovei. Pe drept cuvânt putem spune că acest sfânt lăcaș de închinare a fost odinioară centrul în jurul căruia pulsa toată viața târgului Craiovei.

Cine a zidit prima oară biserica Sf. Dumitru ?

Răspunsul ce ar trebui să se dea la această întrebare este umbrat de vremuri, iar originea bisericii Sf. Dumitru, ca și a Craiovei, este învăluită în legendă. Intre acești ctitori legendari

sau preinși ctitori ai Catedralei Mitropolitane din Craiova sunt pomeniți și frații Petru și Asan, conducătorii imperiului Româno-Bulgar pe la 1185. Un alt presupus ctitor este craiul Ioan al Cumanilor, care a trăit pe la 1230. După părerea lui Hașdeu, craiul Ioan e întemeietorul Craiovei și poate și al bisericii Sf.

Biserica Sf. Dumitru înainte de dărâmare (1889).

Dumitru. Alții spun că ar fi fost făcută de Mircea cel Mare după bătălia dela Rovine, ca mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru biruința asupra păgânilor. Dar niciun document nu vine în sprijinul acestor păreri.

Școala istorică romantică a creiat legende care corespund foarte bine orgoliului local sau chiar național. Acum însă s'a încheiat vremea când se făcea romantism în istorie. Istoria de azi se face pe bază de documente. Totuși în ceea ce privește biserica Sf. Dumitru, n'avem documente care să ne arate cari au fost primii ei ctitori. *Cei mai mulți istorici socotesc drept prim ctitor al acestei biserici pe banul Barbu Craiovescu, care avea ca proprietate moșia și satul Craiova, înainte de anul 1500.* O legendă care ar confirma această credință a istoricilor spune că Banul Barbu Mărăcine (Craiovescu?) locuia la Craiova în curtea bisericii Sf. Dumitru, care poate la început va fi fost numai un paraclis al familiei Craioveștilor. E o legendă...

Tot în legătură cu familia Craioveștilor este și cel mai vechiu document privitor la Craiova, care pe drept cuvânt poate fi socotit ca „actul de stare civilă” al acestui oraș. Pe o piatră de mormânt la mănăstirea Dealului se poate citi: „A răposat Io Vladislav Voevod în anul 6963 (1455), luna August a 22-a zi și s'a făcut această piatră în zilele lui Io Neagoe Voevod. Au făcut-o Barbu banul și Pârvu Vornicul și cu frații lor, *fiii lui Neagoe din Craiova*, căci Vladislav Voevod l-a făcut boieri”.

Poate tocmai pentru că biserica Sf. Dumitru era ctitoria banului Barbu Craiovescu, i s'a zis acestei biserici și *Băneasa*. Sau poate este ctitoria unei băneșe?

Până acum nu se știa nimic despre vechea ctitorie a Craioveștilor. Au fost unii istorici, cari au afirmat chiar că înainte de ctitoria lui Matei Basarab n'a existat altă biserică pe dealul dela Sf. Dumitru.

Istoria va descoperi poate și alte documente grăitoare despre biserica Izvoritorului de Mir, cea dinainte de Matei Basarab. Un asemenea document a fost găsit de noi, acum câțiva ani, într'o colecție uitată de documente. E vorba de un zapis din anul 1645, Noemvrie 11, care pomenește de „*Biserica Domnească ot Craiova*”. Biserica Sf. Dumitru s'a numit domnească pentru că din neamul Craioveștilor, ctitorii ei, s'au tras câțiva domni ai Țării Românești: Neagoe Basarab (1512-1521), Matei Basarab (1633-1654) și Constantin Brâncoveanu (1688-1714).

Matei Basarab zidește de iznoavă biserica Sfântul Dumitru

Tocmai pentru faptul că se înrudea cu Craioveștii și avea în stăpânire moșia Craiovei, Matei Basarab zidește, în anul 1651,

de iznoavă din temelie biserica străbunilor săi, dela care îi rămăsese Craiova ca o „moșie de strămoșie”.

Ni s'a păstrat pisană pusă de Matei Basarab în anul 1651, când a reclădit biserica Sf. Dumitru. Iată cuprinsul ei:

În numele Tatului (sic) și al Fiului și al Sfântului D[u]hu întru Sfânta în Troiță și întru dumnezeire nedespărțită *ѣѣ ѣѣѣѣ* 1) amin.

Cu puterea milostivului Dumnezeu ziditu-s'au această sfântă besoarecă 2) s'a făcut din temelie de iznov pre hramulu *ѣѣѣ* 3) Dimitrie Mirotocivago 4) [de] creștin i prea luminat Io Matei Băsărab Voevod Domn Țărăe (sic) Rumânești i go[spo]dja ego 5) Elina, pântru[că] Craiova fost-au moșle den strămoșle a Măriei Sale. ȘI S'AU SAVARȘIT MIA[SIATA] OC[TOMVRIE] VAL[EA]T 7160 [1651] 6). Și au fost ispravnic Danclul Păr[ă]ianu ot Mille[ști].

Reparațiile făcute bisericii Sf. Dumitru în cursul vremii

Au trecut anii și Biserica Domnească din Craiova ajunsese pe la anul 1690 în mare stare de stricăciune. Un boier pios, care zidise încă multe alte biserici, Petre Obedeanu, i-a dres zidul și a acoperit-o din nou cu șindrilă. Petre Obedeanu a murit în anul 1718 și a fost îngropat în biserica Sf. Dumitru. Feciorul lui, anume Constantin Obedeanu, văzând că „din întâmplarea răzmiriții ce au fostu mai înainte, iar s'a fost stricat” biserica Sf. Dumitru, „o au dres și o au acoperit cu șindrilă și au pus pietri și fiară la ferești, împreună cu sticle sus și jos și înfrumusețând-o cu zugrăveala” în anul 1724.

1) În veci.

2) Și.

3) *ѣѣѣѣ* = sfânt.

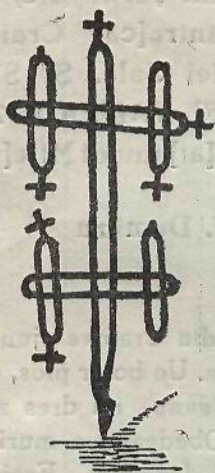
4) Izvoritorul de Mir.

5) Doamna lui.

6) Alături de pisanie este o placă pe care e transcris cu litere latine cuprinsul pisaniei. În această transcriere s'a trecut ca an al zidirii anul 1652. E o greșală.

Inscripția care vorbea despre aceste reparații era scrisă cu penelul în vechea biserică a Sf. Dumitru, dărâmată în 1889. Iată-i cuprinsul:

Această sfântă bisearecă este zidită din temelia ei de răposatul Domnu Matei Basarab V[oe]vod. Și trecând în urmă mulți ani la mijlocu s'au fostu stricatu invălișul și zidul împrejur. Deci, sculându-să un boeri din neamul Obedeanelor, i-au dres zidul și s'au șindrilit. Așijderea și acum la anul 7231, din tām-

Crucea de pe clopotnița vechei biserici Sf. Dumitru (Muzeul Regional al Olteniei-Craiova)

Biserica Sf. Dumitru din vremea noastră

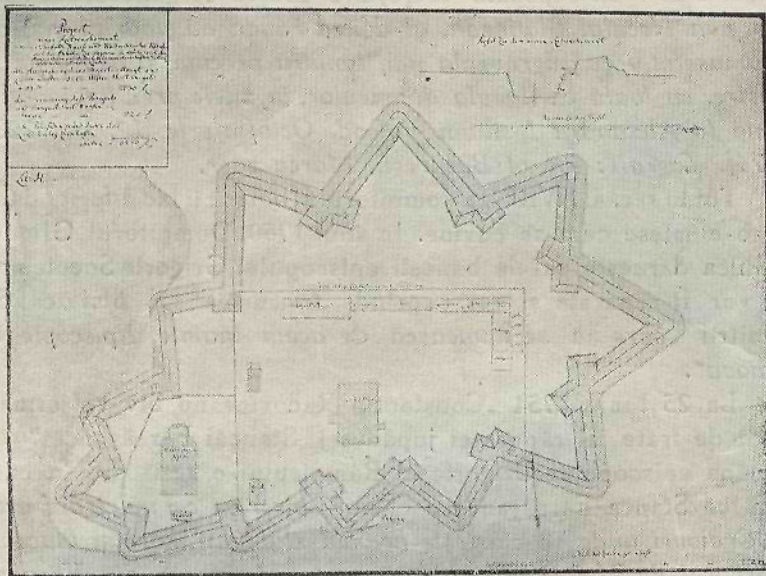
plarea răzmiriții ce au fostu mai nainte, iară s'a fost stricat ca și mai înainte. Și-au rămas ținara această din Oltu incoace suptu stăpânirea Neamșilor și răposându dumnealui Pătru Obedeanel biv vel armași, l-au îngropat într'această biserică. Iară feciorulu dumnealui Constandin Obedeanel vel stolnic au pus cheltuiala dumnealui de o au dus și o au acoperit cu șindrila și au pus pietri și fieră pe la ferestri, împreună și sticle sus și jos, și înfrumusețându-o cu zugrăveala, cumpărând și alte odoare pentru pomenirea părinților și a dumnealui și a totu neamul dumnealui, în zilele prea înălțatului împărat Carolu alu șasălea, biruitor, la anul dela

zidirea lumii 7232, 1724, fiind zugrafi: Teodosie, Andrei, Preda, Gheorghe, Macarie monahul, Ștefan, Pătrașco, Gheorghe, Țârul.

Constantin Obedeanu a fost consilier imperial al Olteniei sub Austriaci și caimacam al Craiovei între anii 1745-1747.

În anul 1731, Austriacii care aveau în stăpânirea lor Oltenia, se temeau de un atac al Turcilor. De aceea ei proiectează fortificarea unor locuri strategice, în special fortificarea mănăstirilor oltene.

Fortificațiile care aveau să apere Craiova, capitala Olteniei,

Planul fortificării colinei pe care e așezată biserica Sf. Dumitru.

cuprindeau tot dealul pe care se afla Casa Banatului și biserica Sf. Dumitru. Dar aceste fortificații nu s'au făcut.

Biserica Sf. Dumitru are în sec. al XVIII-lea nevoie de multe și dese reparații. Constantin Argetoianu, care ținea în căsătorie pe Maria, fiica lui Manolache Russet¹⁾, a reparat biserica Sf. Dumitru în două rânduri. Ultima dată în anul 1775: a șindrilit-o, i-a pus fiare la ferestre și a zugrăvit-o.

Și inscripția care vorbește de reparațiile Argetoianului era

1) Manole Vodă Russet își are scaunul domnesc la Craiova, între anii 1770 — 1774.

scrisă cu penelul în biserica lui Matei Basarab. Acum nu mai există, dar ti cunoaştem cuprinsul:

Această biserică este zidită din temelie ei de răposatul Domn Matei Basa[rab] Voe[vo]d. Şi trecând în urmă mulţi ani la mijlocu, s'au fost stricatu învelişul şi zugrăveala. Deci sculându-să dumnealui Constandinu Argintoeanu biv vel clucer au dires... cu şindrilitul... şi au zugrăvit-o, dându-i şi alte odoare, dimpreună cu dumneaei cocoana... Şi dinu tâmplarea vremilor răzmiriţilor s'au stricatu... şi totu dumnealui răposat Constandinu Argintoean biv vel clucer cu răposata coe[fo]ana Maria Argintoeanca, fata dum. pah. Neculai Slătinean, al doilea rându au şindrilit-o şi au înfrumuseţat-o cu zugrăveala pân lăuntru precum şi heare pe la ferestre, cu toată cheltueala dumnealor, în zilele prea luminatului Domn Io Alixandru Ipsilanti Voivod, Octo[m]vrie 12, leat 7283 [1774]. Zugrafi: Ion ot Bucureşti, Marcu zugr.

Tot în sec. al XVIII-lea domnitorii şi boierii îi fac diferite danii sau o cinstesc cum se cuvine. În anul 1750, Domnitorul Grigore II Ghica dăruieşte casele băneşti episcopului Grigorie Socoteanu. Ele vor fi reparate şi vor cuprinde în curtea lor biserica Sf. Dumitru „care să se numească de acum înainte Episcopie în Craiova”.

La 25 Iunie 1754 „Constantin Racoviceanu biv vel armaş, nepot de frate al răposatei jupănesel Stancăi Fărcăşancăi” dă la mâna episcopului Grigorie al Râmnicului o scrisoare în care arată că Stanca Fărcăşanca a dăruit „bisericii cei mari din oraşul Craiovei unde să cinsteşte hramul sfântului marelui mucenic Izvoritorul de Mir Dimitrie, toată partea de moşte din Vişoara ce este pe apa Tesluiului sud Romanafii”.

În anul 1765 Voevodul Ştefan Mihai Racoviţă dă biserica Sf. Dumitru în grija episcopului Partenie al Râmnicului, făcând-o metoh al Episcopiei şi orânduieşte ca aci să fie „dascăl rumânesc pentru învăţătura celor streini şi a copiilor săraci... Aşijderea şi pentru învăţătura orânduieşilor preoteşti acelor ce s'ar alege vrednici a se hirotonisi”. Tot prin acest hrisov dă bisericii Sf. Dumitru şi moşia Craiovei care nu va fi dată în altă parte.

Manolache Vodă Russet, prin documentul din anul 1770 porunceşte ca la această biserică să fie patru preoţi, un diacon şi un dascăl slovenesc, „pentru învăţătura copiilor”.

După părerea învăţatului Nicolae Iorga, pe lângă biserica Sf. Dumitru din Craiova a fost cea mai veche şcoală din Oltenia.

Biserica Sf. Dumitru în veacul al XIX-lea

Acum vin vremuri foarte grele pentru Biserica Domnească din Craiova. Nu știm din a cul vină averea ei începe a se trosi. În zadar încearcă Domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica, prin hrisovul dela 8 Martie 1826, să-i mai dea vieață întărind scutirile și privilegiile vechi ale bisericii. Din lipsa de supraveghere a celor orânduiți să-i poarte de grijă și din vina arendașilor, hotarele moșiei Pungina din Mehedinți sunt călcate de toți vecinii.

Biserica Sf. Dumitru în anul 1847. Desen de Barbu Iscovescu.

Cu fiecare an ce trece, ei pătrund tot mai adânc în trupul acestei moșii, răpind cât pot. Urmează iudecăți istovitoare pentru punga secătuită a bisericii Sf. Dumitru.

Rând pe rând străvechea ctitorie a Craioveștilor pierde toate averile și privilegiile sale.

Proprietățile din târgul Craiovei sunt vândute pentru a se face reparații sfântului lăcaș. Străvechiul lăcaș zidit de Matei Vodă are mult de suferit de pe urma cutremurului din 1838. Zidul dela altar era crăpat în multe locuri, încât în vreme rea

sufila vântul ca afară, iar zăpada și ploaia pătrundeau în biserică, stricând-o și mai mult. Din când în când cădeau cărămizi din turlă, așa că în anul 1849 biserica se închide definitiv ne mai putându-se repara.

Intr'un raport pe care Cezar Boliac îl face în anul 1861, către Ministrul Cultelor, arată și jalnica stare a bisericii Sf. Dumitru și nevoia unei grabnice reparații: „Mă cred dator, Domnule Ministru — spune Boliac — să vă arăt că în Craiova se află biserica Sfântului Dimitrie zidită la începutul secolului al XIII-lea de Ioan Asanu al doilea și prefăcută de Matei Basaraba. Este de neînțeles nepăsarea și negrijirea în care autoritățile bisericești și laice au lăsat Catedrala Banilor Craiovei, atât de bine zidită, să ajungă în stare de ruină. Eu cred... că n'ar fi rău să se trimită un arhitect să examineze acest monument și să vadă dacă se mai poate repara, *căci oricât ar costa această reparațiune, tot n'ar fi mult. A repara această biserică, care reprezintă o epocă atât de adâncită în vechime și care atestă o civilizațiune națională în acea epocă, face mult mai mult decât a zidi din nou zece biserici de mâini nedibace, fără stil și fără artă și care să nu însemne nimic*”.

Aceste afirmații ale lui Cezar Boliac ne arată ce prețios monument istoric era biserica Sf. Dumitru cea veche.

Dar biserica rămâne încă în ruină. Ca să nu se dărâme a fost legată cu un cerc de fier.

Moșile se irosesc: Moșia Vișoara din Romanați cred că a trecut în posesia Episcopiei Râmnicului sau a fost vândută; moșia Craiovei nu mai e pomenită; moșia Punghina compusă din 20.000 pogoane arabile și 10.000 pădure, este expropriată în anul 1864... Prăvăliile din Craiova ale bisericii Sf. Dumitru se vând la mezat. Iar pentru biserică se fac mereu planuri de reconstruire, care rămân numai pe hârtie. Domnitorul Alex. Dimitrie Ghica a bătut în anul 1858 o medalie privitoare la rezidirea bisericii Sf. Dumitru. Medalia s'a bătut, dar rezidirea bisericii n'a avut loc.

Câțiva slujitori ai bisericii Sf. Dumitru în veacul al XIX-lea.

Cercetând la Arhivele Statului din Craiova actele Stării Civile ale bisericii Sf. Dumitru, am găsit că în anul 1832 erau slujitori la această biserică următorii: *Popa Ioan, Popa Mihai, Popa Gheorghe, Barbu Dascălul și Neagoe Dascălul*.

La Arhivele Statului din București am găsit în Catagrafia din anul 1835, (Condica nr. 26/1835, fila 1 v. și 2 r.) următorii slujitori ai bisericii Sf. Dumitru: 1) *Popa Gheorghe [sin] Popa Radu Rebegea*, hirotonisit la 8 Septembrie 1826, pe seama acestei biserici. Era duhovnic. 2) *Popa Iancu [sin] popa Nicolaie Șăgătanu*, hirotonisit la 16 Mai 1829, pe seama bisericii Sf. Dumitru, duhovnic. 3) *Popa Ioan [sin] popa Gavril Zănăgeanu*, hirotonisit la 12 Mai 1833, pe seama bisericii Sf. Dumitru.

Popa Gheorghe moare în anul 1841 și în locul lui e numit paroh al bisericii Sf. Dumitru, popa Ioan dela biserica Pătru Boji (Sf. Mina).

În anul 1842, vedem dintr'o jalbă, că biserica Sf. Dumitru avea tot trei preoți: *Popa Iancu duhovnic, popa Ioan și popa Ioan sin popa Mihart*. Popa Ioan sin popa Mihart este cel venit dela biserica Pătru Boji.

Despre ceilalți slujitori ai bisericii știm că în 1842 avea „doi cântăreți cu musicie ce au leafă, paracliser, călugăriță, șezătoare în una din chiliile, carea mătură biserica de patru ori pe săptămână”.

În anul 1840 fusese numit cântăreț în strana dreaptă *Iacov Protopopescu, fiul fostului protopop Costandin Căcalețeanu*. Avea leafă 850 lei pe an.

Popa Ioan sin popa Mihart moare în anul 1848.

Popa Iancu și celălalt popă Ioan sunt pomeniți în actele stării civile până în anul 1851, când vor fi fost transferați la alte biserici din oraș.

După închiderea bisericii, în anul 1849, parohia Sf. Dumitru, care avea 122 familii, devine filială a bisericii Mântuleasa.

Reclădirea și redeschiderea bisericii

În anul 1889, răposatul Rege Carol I a hotărât să se reconstruiască această biserică. S'a dărâmat ruiua care mai rămăsese din biserica de odinioară și la 12 Oct. 1889 s'a pus piatra fundamentală. S'a ridicat și s'a pictat sub conducerea arhitectului francez André Lecomte du Nouÿ. Rămăsese să se facă pardoseala, mobilierul și tâmpla.

În anul 1933, administrația Municipiului Craiova, sub conducerea primarului de pe atunci d-l C. Potârnică, a săvârșit toate aceste lucrări și la 26 Oct. în același an, biserica Sf. Dumitru s'a sfințit cu mare pompă.

Cu acest prilej s'a fixat în zidul bisericii o placă având următorul cuprins:

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin. Această sfântă și dumnezeiască biserică, în care se cinstește și se prăznuiește hramul Sfântului Mare Mucenic Dumitru, izvoritorul de mir, ocrotitor al Craiovei, s'a ridicat din nou pe străvechi temelii în anul 1652 (sic), de către slăvitul întru pomenire Voievod Matei Basarab Domnul Țării Românești și Elena Doamna soția sa, în inima acestui oraș așezat pe moșia strămoșească a neamului Basarabesc și fiind cea mai veche și de frunte biserică

Biserica Sf. Dumitru în anul 1889, văzută din față.

din orașul de scaun al Banilor Olteni, mulți domni și boeri drept credincioși i-au fost purtători de grijă, în curgerea vremilor. Iar după cutremurul din 1838, sfântul locaș ruinându-se a rămas timp îndelungat în cumplită părăsire până când marele Rege Carol I cel Înțelept, unindu-și gândul cu voința vechilor ctitori, a hotărît să clădească larăși din temelii această falnică și minunată zidire pentru pomenirea sa, a soției sale Elisabeta Regina și a urmașilor lui.

Piatra de temelie s'a așezat în anul 1889 și lucrările au

urmat cu largul său sprijin, după planurile arhitectului André Lecomte du Noüy, desăvârșindu-se supt domnia Regelui Carol II, de către Primăria Municipiului Craiova, primar fiind iubitorul de datină și faptă creștină Constantin N. Potârcă. Și s'a sfințit această biserică în ziua hramului său la 26 Octomvrie anul 1933, supt păstoriarea și cu binecuvântarea D. D. Vartolomei, episcop al Râmnicului-Noul Severin.

După redeschidere biserica Sf. Dumitru a avut următorii slujitori: Pr. Gh. I. Barbu, paroh, numit pe data de 15 Octom-

Biserica Sf. Dumitru, Catedrala Mitropolitană.

vrie 1933, diaconul I. Popescu-Cilieni, numit pe data de 1 Noemvrie 1933, cantorii Nicolae Sclipcea și C. I. Barbu, paracliserul C. Gavrilă. La 1 Mai 1934 personalul bisericii se completează prin numirea preotului Aurel Bazilescu.

După sfințire biserica Sf. Dumitru devine Catedrală a Municipiului Craiova, iar Primăria Municipiului Craiova trece în bugetul său toate sumele trebuitoare pentru plata personalului, a corului și întreținerea bisericii.

Biserica Sf. Dumitru Catedrală Mitropolitană

În anul 1939, pentru veșnicirea actului istoric, când Regele Carol I a pus piciorul pentru întâia oară pe pământul Olteniei,

se reînființează Mitropolia Severinului, catedrală mitropolitană fiind ctitoria Regelui Carol I, biserica Sf. Dumitru din Craiova.

De câțiva ani încoace, Craiova sporește în prestigiu și începe să devină Craiova de altădată, Craiova banilor și caimacimilor, capitala Olteniei în cel mai deplin înțeles al cuvântului.

Craiova reînvie! Virtutea și gloria străbună a Craiovei renaște. Trecutul glorios al Craiovei e un îndemn la noi înfăptuiri, așa cum spune atât de frumos poetul:

„Ah! Craiovă, leagăn falnic de speranțe strălucite
„Nu pentrucă dormi sub cerul unei clime fericite...
„Nu numai pentru aceasta port în mine dorul tău...
„Dar pentrucă se ridică din tăcuta ta țărână
„O suflare din virtutea și din gloria străbună”.

